

روزی که تبریز برای دومین بار به دست عثمانی افتاد

نیروهای سلطان سلیمان عثمانی در جریان لشکرکشی دوم این امپراتوری به ایران، 13 جولای 1534 شهر تبریز را تصرف کردند و سپس متوجه شروان، سلطانیه و حتی گیلان شدند.

نیروهای سلطان سلیمان عثمانی در جریان لشکرکشی دوم این امپراتوری به ایران، 13 جولای 1534 شهر تبریز را تصرف کردند و سپس متوجه شروان، سلطانیه و حتی گیلان شدند. عثمانی ها با استفاده از درگیری داخلی شاه طهماسب صفوی، ضدیت سران ایلات ترک تشکیل دهنده نیروی قزلباش با یکدیگر و دشواری هایی که با برادرانش داشت و نیز درگیری دولت صفویان با ازبکان در شمال شرق ایران، پای به ایران گذارده بودند. اختلاف سران ایلات با یکدیگر به حدی بود که شاه طهماسب نتوانست بیش از ده هزار (و به قولی هفت هزار) نیرو فراهم سازد که این شمار نیرو هم از صوفیان بودند. حال آنکه عثمانی ها با دویست هزار نظامی و سیصد توپ به ایران تعرض کرده بودند. این عملیات 20 سال پس از جنگ چالدران روی داد که ضمن آن لشکرکشی هم تبریز موقتاً به دست عثمانی ها افتاده بود که در آن زمان اشغالگران بر اثر مقاومت مسلحانه مردم محل و حملات چریکی و مقاومت منفی به ستوه آمدند و طولی نکشید که بازگشتند. سلطان سلیمان ضمن تصرف مناطق غربی ایران، 31 دسامبر 1534 بغداد را که در قلمرو ایران بود متصرف شد. شاه طهماسب پس از افتادن تبریز به دست عثمانی ها، پایتخت را از آن شهر به قزوین منتقل ساخت. علت شکست ایران در نبرد چالدران، نداشتن اسلحه نوین (توپ و تفنگ) بود. سران صفویه در آن زمان بکار بردن توپ و تفنگ و کشتن افراد (حتی دشمن) را از راه دور خلاف آیین جوانمردی می پنداشتند و با این تفکر شمشیر بلند هم حمل نمی کردند که بعداً و عمدتاً از زمان شاه عباس این رسم به دور انداخته شد، ایران دارای یک ارتش ملی و این ارتش مجهز به اسلحه آتشین شد. سلطان سلیمان پسر سلطان سلیم بسال 1494 متولد و در سال 1566 درگذشت. وی که 21 سپتامبر 1520 بر جای پدر نشسته بود یک سال بعد از آغاز سلطنت، بلگراد را تصرف کرده بود. وی به خاطر ایجاد یک قوه قضایی تازه، دادگاههای متعدد و تدوین آیین دادرسی و کیفر، به سلیمان قانونی معروف شده است.